

„Ugye lángolt a szívünk?”

Húsvét nyolcadában járunk, a húsvéti nagy történések utáni első napokban. E sorokat Karácsony nyolcadának utolsó napján, Újév napján, Szűz Mária istenanyaságának ünnepén írom. A két dátum között felrajzolódik Jézus egész élete, így érnek össze az események.

Az emmauszi tanítványok jól ismert történetében felfigyelhetünk néhány érdekes mozzanatra. Az első: a tanítványok szomorúsága, illetve Jézus humora. A nagypénteki tragédia fényében a tanítványok reményvesztettsége érthető – bár, ha jól értették volna Jézus tanítását, nem kéne szomorkodniuk. Jézus humorát már nem tekinthetjük természetesnek ebben a helyzetben. Mire gondolok? Feltámadása után megjelenik a tanítványoknak. Jól esne neki, ha felismernék, ha lelkendezve fogadnák. Mégsem kesereg, hanem belemegy a játékba, nem fedi fel magát. Adja a tájékozatlant, a semmiről sem tudó idegent. Pedig rögtön felfedhetné kilétét, már a találkozáskor. Végighallgatja őket, hagyja, hogy elmeséeljék az egész történetet, majd tart nekik egy kiadós tanítást. Aztán Emmauszba érve úgy tesz, mintha tovább akarna menni. Pedig tudja, hogy maradni fog. Amikor felismerik, eltűnik a szemük elől, mintha bújócskát játszana velük.

A legmeglepőbb a történetben a tanítványok értetlensége. Jézus közeli tanítványai ők, az egyiknek a nevét is tudjuk: Kleofás. Nekik igazán meg kellett volna érteniük Jézus tanításának lényegét, tudniuk kellett volna, hogy Jézus küldetése nem a Golgotán ér véget, hinniük kellett volna a feltámadásban. Mégis nagy a meglepetésük, a megdöbbenésük. Szent Kleofás! – mondjuk ma is, ha nagyon meglepődünk valamin. Jézusnak be kell mutatnia, meg kell ismételnie az utolsó vacsora jellegzetes mozzanatát, a kenyértörést, hogy felnyíljon a szemük és felismerjék Őt.

Utána persze lelkesednek. Utólag persze úgy érzik, hogy lángolt a szívük. Bennem pedig motoszkál a kisördög: Vajon ez a fellángolásuk mennyire volt tartós? Ez a találkozás mennyire változtatta meg további életüket? Vagy netán ezután is jött egy újabb kiábrándulás?

Az emmauszi tanítványok példája számunkra is tanulságos. Mi is tudunk időnként lelkesedni, aztán elszürkülni, megkeseredni. Ne legyünk szalmaláng hitűek, könnyen lelkesedők, aztán mérhetetlenül csalódtak! Ha Jézus tanítását komolyan vesszük, helyesen értelmezzük, akkor örömünk tartós lehet, és semmi olyan nem érhet, ami miatt csalódottnak kellene lennünk. Tudjuk Jézust mindig felismerni, amikor közeledik hozzánk. Nemrég hallottam valakinek a tanúságtételét arról, hogy ő mindenkiben, aki ellenségesen fordul hozzá, Jézust tudja látni az illetőben, és nem a rossz szándékát. Jézus ma is embereken keresztül akar közeledni hozzánk. Ne legyünk vakok, mint az emmauszi tanítványok, hanem próbáljuk mi is minden emberben a hozzánk közeledni akaró Jézust felismerni!

Gyulai Zsolt, Budapest – Fiatalok 1